

Μητρ.Γόρτυνος: “Να προσευχόμαστε για τον εαυτό μας και το ποίμνιό μας”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Γόρτυνος και Μεγαλοπόλεως

Μητροπολίτης Γόρτυνος και Μεγαλοπόλεως Ιερεμίας

Επιθυμώ, ως Επίσκοπος της ευλογημένης αυτής επαρχίας μας, εμείς οι Ιερείς να ιερατεύουμε με καθαρότητα τον Κύριό μας Σαβαώθ, κατά την τάξη, που εθέσπισαν οι άγιοι Πατέρες μας. Έτσι θα έχουμε την Χάρη του Θεού και εμείς και οι χριστιανοί μας που διακονούμε και θα γευόμαστε τον Θεό μας και εδώ κάτω στην γη και στην Βασιλεία Του την Επουράνιο.

Πήρα την απόφαση, αγαπητοί μου Πατέρες, να σας αποστέλλω ανά δεκαπενθήμερο μία επιστολή, η οποία θα αναφέρεται στην λειτουργική και ποιμαντική μας διακονία. Παρακαλώ όχι απλώς να διαβάσετε, αλλά και να εφαρμόζετε τα όσα θα σας γράφω. Έχω διαπιστώσει πολλά λάθη και αταξίες μας και η ενοχή γι' αυτά βαρύνει εμένα, γιατί δεν σας edίδαξα δεόντως ή, τέλος πάντων, και αν σας edίδαξα, δεν ετιμώρησα τους ενόχους.

Το πρώτον, που θέλω να θίξω στην σειρά αυτή των επιστολών μου προς σας, ω

Ιερείς, είναι τα σχετικά με την τέλεση της θείας Λειτουργίας. Για την θεία Λειτουργία θέλω να ξέρετε γενικά ότι αυτή είναι ΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΟ της Εκκλησίας μας, αυτή εκφράζει την Εκκλησία και όλα τα άλλα, για να λάβουν δύναμη και Χάρη, τελούνται ενωμένα με αυτήν, όπως έτσι γινόταν κατά το παλαιότερο τυπικό. Παλαιότερα, και ο γάμος και η κηδεία γινόταν με θεία Λειτουργία, όπως τώρα βλέπουμε και αυτό το Μνημόσυνο υπέρ των νεκρών να γίνεται με θεία Λειτουργία.

Πολύ παλαιά (εποχή του αγίου Ιγνατίου) την θεία Λειτουργία την ετέλει μόνον ο Επίσκοπος και όλοι οι χριστιανοί, από τα διάφορα χωριά, έρχονταν στην μία θεία Λειτουργία, που τελούσε ο Επίσκοπος. Αλλά επειδή αυτό, λόγω των διωγμών, λόγω γήρατος των χριστιανών και λόγω άλλων αιτιών, επειδή αυτό, λέγω, το να έρχονται στην μία θεία Λειτουργία, που ετέλει ο Επίσκοπος, δεν ήταν πάντοτε δυνατόν, γι' αυτό παραχωρήθηκε η άδεια να τελούν την θεία Λειτουργία και οι Πρεσβύτεροι, οι οποίοι τώρα έλαβαν την ονομασία «ιερείς», ακριβώς, γιατί τελούσαν και αυτοί την Θυσία, την θεία Λειτουργία.

Ακόμη, για την θεία Λειτουργία, θέλω να γνωρίζετε ότι δεν μπορεί να την τελήσει μόνος του ο ιερέυς, χωρίς να έχει παρόντα έστω και έναν χριστιανό, έστω ένα μωρό βαπτισμένο. Γι' αυτό την λέμε «Λειτουργία», γιατί είναι «έργον» του «λείτους», δηλαδή του λαού. Και εδώ θίγω ένα θέμα, για το οποίο ερωτήθηκα από δικό μας αδελφό ιερέα: Είναι χειμώνας. Και ο ιερέυς κτύπησε την καμπάνα, για να λειτουργήσει. Έκανε την Προσκομιδή και μόνος του, χωρίς ψάλτη, έκανε και τον Όρθρο. Αλλά ο χειμώνας ήταν βαρύς και από το μικρό του το χωριό (15 γέροντες) δεν πήγε κανείς για να λειτουργηθεί. Τι θα κάνει ο ιερέυς στην περίπτωση αυτή; Θα διακόψει την Λειτουργία, επειδή δεν έχει κανένα χριστιανό ή θα την συνεχίσει; Θα την συνεχίσει, πατέρες, έστω και μόνος του. Κατ' οικονομίαν βέβαια αυτό και κατ' ανάγκην.

Άλλο σχετικό θέμα είναι το εξής: Μου έχει συμβεί να ερωτήσω τον ιερέα για την θεία Λειτουργία της Κυριακής και μου απάντησε ότι δεν λειτούργησε, επειδή δεν είχε ψάλτη!... Αυτό μας έλειπε! Έχουμε που έχουμε τα τόσα εφημεριακά κενά (70)!.. Αν δημιουργούμε μόνοι μας και άλλα κενά με το να μην λειτουργούμε, λόγω ελλείψεως ψαλτών, τότε αλλοίμονό μας!... Ακούστε, Πατέρες: Όταν δεν έχετε ψάλτη, δεν θα αφήνετε αλειτούργητο το χωριό σας, αλλά θα κάνετε εσείς και τον παπά και τον ψάλτη. Θα κάνετε ένα υποτυπώδη και όχι πλήρη Όρθρο. Θα τον κάνετε διαβαστά, αν δεν μπορείτε (δηλαδή, δεν ξέρετε) να ψάλλετε. Στην συνέχεια θα αρχίζετε την θεία Λειτουργία. Σε κάθε αίτησή σας θα λέγετε εσείς πεζά το «Κύριε ελέησον» ή το «Παράσχου, Κύριε» ή το «Σοι, Κύριε» ή ο,τι άλλο λέγει ο Ψάλτης κατά την θεία Λειτουργία. Τις «ευχές» θα τις λέγετε δυνατά κάπως, για να μη φανεί στους πιστούς, αν τις λέτε σιωπηλά, ότι δεν λέτε τίποτε. Έτσι θα

συνεχίσετε όλη την θεία Λειτουργία, αρκεί μόνο να είναι στον Ναό ένας πιστός, μια γιαγιούλα ή και ένα μωρό βαπτισμένο. Το θέμα του ψάλτου, το οποίο εθίξαμε, είναι πολύ σοβαρό και θα μιλήσουμε γι' αυτό σε άλλη μας επιστολή. Τι να τον κάνω εγώ ο λειτουργός ιερέας τον ψάλτη, αν αυτός είναι ασεβέστατος, ακόμη δε και άπιστος; Έχει συμβεί, ως παπάς, να πετάξω ψάλτη από το ψαλτήρι για την ασέβειά του. Μπορείτε να φανταστείτε ψάλτη την ώρα του Ευαγγελίου να βγαίνει από τον Ναό για να καπνίσει; Νάτόφανταστείτε! Έχει συμβεί σε εμένα αυτό!...

Ακόμη ιερεύς μου είπε ότι δεν λειτούργησε, επειδή δεν είχε πρόσφορο. Εννοείται, πατέρες, ότι ο ιερεύς θα φροντίσει ενωρίς από την προηγούμενη ημέρα να έχει και πρόσφορο και νάμα, αυτά τα αναγκαία για την θεία Λειτουργία. Η αδιαφορία του όμως τον κάνει να μην έχει την έννοια αυτή. Αν, ιερείς μου, σας συμβεί να μην έχετε πρόσφορο, και πάλι δεν θα αφήσετε αλειτούργητο το ποίμνιό σας, αλλά θα ζητήσετε από μία ευσεβή κυρία ένα τεμάχιο άρτου και σ' αυτό θα χαράξετε με την αγία λόγχη τα γράμματα και τα σχήματα του προσφόρου και θα τελέσετε έπειτα με αυτό την αγία Προσκομιδή. Αλλά περί του προσφόρου και του νάματος θα κάνουμε πάλι λόγο σε ιδιαίτερη επιστολή, γιατί πρόκειται περί σοβαρού θέματος.

Φθάνουν αυτά που σας έγραψα στην πρώτη μου αυτή προς σας επιστολή, αγαπητοί και σεβαστοί πατέρες ιερείς. Για να πετύχουμε στην ιερατική μας διακονία και για να ευλογηθούμε από τον Θεό, να προσπαθούμε να είμαστε ταπεινοί στην συμπεριφορά μας και να προσευχόμαστε για τον εαυτό μας και το ποίμνιό μας. Να γλυκαινόμαστε με την προσευχή.